

opusdei.org

Життя Марії: Введення у храм Пресвятої Богородиці

В цей Марійний рік в Opus Dei ми розважаємо свято Введення у храм Пресвятої Богородиці.

01.07.2010

Дитячі роки Марії, як і личить її покірності, були тихими й непомітними. Святе Письмо нічого не згадує про них. Але цілком зрозуміло, чому перші

християни так прагнули дізнатися про її життя до згаданого в Євангелії дня Благовіщення. Отже, народна побожність досить рано породила декілька простих оповідань, натхнених уривками Старого та Нового Завітів, та відбилася в християнському мистецтві, поезії та духовності.

Одне з таких оповідань, можливо найтипніше, згадує про введення Марії у храм. Йоахим та Анна посвятили свою дочку Богові в Єрусалимському Храмі, так само як інша Анна, мати пророка Самуїла, посвятила свого сина на служіння Богові в Святині, де була явлена його слава (*пор. 1 Сам 1:21-28*). Так само Марія та Йосиф через декілька років принесуть новонароджене Дитятко до Храму, щоб посвятити його Господеві. (Лк 2:22-38)

У точному значенні цього слова, опису раннього життя Богородиці не існує, ми маємо тільки те, що донесла до нас Традиція. Першою письмовою згадкою цієї події, яка стала підґрунтям для подальших посилянь, є *Протоевангеліє Якова* - апокрифічний документ другого століття. “Апокрифічний” означає, що він не входить до канону натхнених Богом книг, але це не значить, що він не містить нічого правдивого. Церква включила цю сцену до своєї літургії, опустивши можливі “легендарні” елементи. В 543 році в Єрусалимі Введенню у храм Богородиці була посвячена базиліка, а в чотирнадцятому столітті на згадку про це на Заході було встановлено літургійне свято 21 листопада.

Марія в Храмі. Вся краса та благодать її душі й тіла була для Господа. Це є богословським змістом свята Введення. Літургія

відносить до Богородиці такі рядки Старого Завіту: *“У святому наметі перед ним я служила, і укріпилася я в Сіоні. У місті улюбленим він оселив мене, і в Єрусалимі — влада моя. Я вкорінилась у прославленім народі — у частці Господній, у наслідді його”* (Сир 24, 10-12).

Так само як Ісус після свого принесення до Храму, Марія продовжила звичайне життя в домі Йоахима та Анни. Підвладна своїм батькам, Марія зростала *“благодаті повна”* (Лк 1:28), її серце було готове до цілковитої самовідданості Богу та людству з любові до Бога.

В поведінці Марії не було нічого незвичайного, хоча вона, поза сумнівом, зачаровувала всіх навколо себе. Святість завжди приваблива — поготів святість Пресвятої. Вона була усміхненою,

працьовитою молодою дівчиною,
завжди зануреною в Бога,
привітною до всіх. Молячись,
вона, глибоко розуміючи Святе
Письмо, часто роздумувала над
пророцтвами, що проголошували
прихід Спасителя. Це внутрішнє
багатство згодом проллється в
дивовижних словах *Magnificat*,
Величає душа моя Господа, у
відповідь на привітання її
родички Єлисавети.

Все життя Богородиці було
спрямоване на Пресвяту Людську
Природу Ісуса, істинного Храму
Божого. Свято Введення говорить
нам, що Богородиця належала
лише Богові, що всі її душа й тіло
були цілковито посвячені
таємниці спасіння, яка є
таємницею сходження нашого
Творця до своїх творінь.

*«Мов той кедр ливанський, я
виросла вгору, мов той кипарис на*

горах Хермонських. Мов та пальма в Ен-гаді, виросла я, мов у Єрихоні садженці трояндні, мов маслина ота на рівнині пишна, - виросла я, немов той явір” (Сир 24: 13-14). Свята Марія зрощувала навколо себе Божу любов, роблячи це непомітно, своїми щоденними сповненими любові малими справами.

J.A. Loarte

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/zhittia-mariyi-vvedennia-
u-khram-presviatoyi-bogoroditsi/](https://opusdei.org/uk-ua/article/zhittia-mariyi-vvedennia-u-khram-presviatoyi-bogoroditsi/)
(15.04.2025)